

drive paa denne Sag, fordi man havde en meget „føielig“ Regjering. Jeg maa for mit Vedkommende som Medlem af Regjeringen bemærke, at jeg vistnok altid har vist mig føielig, hvor jeg har meent, at det stemmer med Ret og Billighed, men den ærede Rigsdagsmand kan være forfikkret om, at hvor det ikke er Tilfældet, skal jeg vise mig vel saa stiv som nogen Anden — og det er ikke Bind.

Bligen-Finecke: Jeg skulde troe, at den ærede Formand ikke vil standse mig i mit Foredrag, naar jeg udtaler den Forudsætning, under hvilken jeg i dette Møde vilde have bragt den Hensigt i Opfyldelse, som jeg kun ganske let har antydet igaar, at indbringe en motiveret Dagsorden, nemlig, at jeg hos forskellige Mænd, til hvem jeg specielt rettede nogle Ord, havde faaet en fuldstændig Tilskjæmning, eftersom jeg anseer det for Hovedsagen i den Henseende, ikke at tilveiebringe Noget, som har stor Betydning ved, at Indholdet udtales med stærke Ord, men som faaer sin Betydning derved, at der finder Samstemning Sted fra de Sider, hvor det ikke tidligere har været Tilfældet. Denne Forudsætning er ikke indtraadt; der er af en af de Mænd, til hvem jeg rettede mine Ord, udtalt meget bestemte Uttringer imod et saadant Skridt, og jeg vil derfor opgive at foreslaae Noget, der ikke kan tilveiebringe, hvad jeg havde til Hensigt, nemlig Samstemning, men muligt kunde bevirke Adspjaltelse. Dermed vil jeg imidlertid ikke sige, at jeg ikke paa et senere Stadium skal tillade mig at fremkomme med det Forslag, jeg har antydet. — Jeg skal nu ganske kort berøre nogle Bemærkninger, der ere fremkomne fra enkelte Rigsdagsmænd. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Kimestad) yttrede sig, som om jeg skulde have sagt noget Meningsløst, naar jeg udtalte, at jeg ansaae den danske Bondestand for konservativ, uden nærmere at betegne, hvad jeg forstod derved. Jeg brugte dette Udtryk, et Dieblik efter at jeg havde udtalt, at jeg ansaae det for at være af allerførst Betydning, at Landboerne, saavel de, der eie Meget, som de, der eie Lidet, sluttede sig sammen, for i et givet Dieblik at støtte Thronen og Staten. Det er i den

Forstand, jeg anseer den danske Bondestand for konservativ, i den Forstand: at den, under Bevægelser, som mulig kunne komme i Europa, og som ogsaa kunne gaae ud paa at ryste Throner, vil gaae Haand i Haand med dem, som ansee det for deres Opgave at støtte, hvor de kunne, i denne Henseende. — Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) yttrede angaaende Grundlovens Bydende, betræffende Lehn og Fideicommisser, da skal jeg ikke gaae vidtløftig ind paa den hele Tankegang; jeg troer, at naar han, hvis han finder det rigtig, fremkommer med et dertil sigtende Forslag, da vil der blive rig Leilighed til at besvare hans Uttringer. Men der er endnu et Ord, som jeg skal tillade mig at rette til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), det er i Anledning af hans Uttringer til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (K. Jensen), der sidder her bag ved mig, og som jeg troer, jeg kender i længere Tid end den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds. (Afbrydelse) Jo, ganske bestemt; — og den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds har desuden ikke kunnet lære ham at kende paa den hæderlige Maade som jeg, nemlig paa forskellige af de bekjendte Valpladser i Slesvig. — Ved de Uttringer, som saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds, er jeg bleven mindet om Noget, som foregik omtrent for 7 Aar siden her paa dette Sted; — det var, da jeg sad paa en Plads derhenne. — Den første eller anden Gang, jeg da tillod mig at yttre mig her i Salen, kom jeg til at udtale Noget, som ikke behagede den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds; da jeg havde talt, reiste han sig, og med det sprudlende Bid, der er ham egent, og med den Skarphed, han forestaaer at lægge i sine Ord, tog han mig under Behandling; han tog mig saaledes under Behandling, at Thinget rystede af Latter, — jeg sad ganske stille og følte mig ret uhyggelig, men jeg havde dog saamegen Sands og Besvidsthed, at jeg sagde til mig selv: kommer Du nogenstunde igjen her i denne Sal, og træffer det sig da, at det ærede Medlem for Ma-